

БОЯДЖИКЪ

Поклонъ прѣдъ тебъ храбро, село великанско!
Жертва не бивала, иго Ватиканско.
Плачь, сълзи надгробни, не видѣ ликътъ ти.
Прахъ ти священь спомень, поклонъ по смъртъта ти.
Отъ топъ, пушка, сабля, рани ти понесе
Буйни, злбни мжки, поганцътъ ти нанесе
Дивъ бѣсъ, демонъ лукавъ, синъ твой Шефкетъ.-наша
Ударъ грозенъ мраченъ, притърпя въвъ часа.
О! любезно селце, заспа с'мжки страшни,
Отъ пана злодѣйца, рани ти ужасни.
Глухъ вѣчь звонъ на храма, нисъкъ священь жаленъ
Нѣмъ и мъртавъ сега, твоя ликъ печаленъ.
История имашъ жална, и отъ туй врѣме
Трагедий страшни, чете твойто плѣме.
Страдалче невинно, загина жестоко,
Въ кръвь, огнь и пушкъ, бѣ поле широко.
Злобна рѣка тури, край животъ невиненъ.
В'робство, мжки яремъ, животъ твой безсиленъ.
Засна в'гробъ, съсь мжки, отиди ти приятенъ
Загина всрѣдъ сълзи, в'тозъ свѣтъ свѣгливъ златенъ.